

РЕШЕНИЕ

№ 7859

гр. София, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8013** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник сектор „Охранителна полиция“ в 05 РУ на СДВР, подадена чрез процесуален представител юрк. М. Д. срещу РЕШЕНИЕ № 2447 от 25.05.2023г. на СРС, НО, 22-и състав, постановено по нахд № 2634/2023г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалноправните и процесуалните правила на закона. Касаторът излага доводи, че неправилно е било прието, че началника на сектор „Охранителна полиция“ в 05 РУ на СДВР не е компетентен орган да издава наказателни постановления по чл.30, ал1, т.1 ЗООРПСМ. Със заповед № 8121з-247/05.03.2021г. /т.1.10/, министърът на вътрешните работи е делегирал правата по чл.52, ал.2 ЗООРПСМ на длъжностни лица, сред които и началник сектор „Охранителна полиция“ в 05 РУ на СДВР. Ето защо, НП било издадено от материално компетентен орган и в пределите на неговата власт.

Касаторът претендира да бъде отменено решението на СРС, НО, 22-и състав по нахд № 2634/2023г., като се потвърди изцяло НП № 19/31.01.2023г.

Ответникът – Р. Ж. С. в проведеното публично съдебно заседание се представлява от адв. Д. Д., която оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена по съображенията, които са изложени в представени писмени бележки от 24.11.2023г. Акцентира се, че П. Е. П. не е началник на 05 РУ на СДВР, поради което е следвало да

бъдат представени доказателства, че на него са му делегирани права да издава актове по чл.30, ал.1, т.1 ЗООРПСМ. На следващо място не е била изяснена фактичката обстановка, допуснато е било нарушение по чл.27, т.2 ЗООРПСМ, като не е било установено Р. Ж. С. да е осъществил противообществена проява. Заявено е искане за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 2447 от 25.05.2023г., постановено по нахд № 2634/2023г. на СРС, НО, 22-и състав е отменено наказателно постановление /НП/ № 19 от 31.01.2023г., издадено от началник сектор „Охранителна полиция“ в 05 РУ на СДВР, с което на основание чл.25, ал.1 ЗООРПСМ на Р. Ж. С. е било наложено административно наказание – глоба в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева за извършено административно нарушение по чл.21, т.3 ЗООРПСМ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя С. Г. С. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че НП № 19/31.01.2023г. е издадено от лице, което не е било оправомощено по реда на чл.30, ал.1, т.1 ЗООРПСМ. Само на това формално основание е бил отменен наказателния акт.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

На 12.11.2022г. в [населено място], на стадион „Виваком Арена- Г. А.“, непосредствено след края на футболен мач между отборите на П. „Л.“ и П. „С.“, Р. Ж. С. е извършил противообществена проява /спортно хулиганство/ по см. на чл.21, т.3 ЗООРПСМ. Той се е намирал на пистата пред сектор „Г“ на спортното съоръжение, като е преодолял преградното приспособление. При така изложената фактическа обстановка и в присъствието на един свидетел е бил съставен АУАН № 19/31.01.2023г., а въз основа на него и процесното НП № 19/31.01.2023г. на началник сектор „Охранителна полиция“ в 05 РУ на СДВР.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на процесуалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

На първо място, при разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалния и материалния закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13, ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл.107, ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му /арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК/.

В хода на съдебното следствие пред Софийски районен съд не са събрани писмени доказателствени средства, от които да се установи компетентността на АНО. Съдът не е указал на началник на сектор „Охранителна полиция“ в 05 РУ на СДВР, че следва да представи заповед на началника на 05 РУ на СДВР, по силата на която да е бил упълномощен на издава актове по чл.30, ал.1, т.1 ЗООРПСМ. В титулната част на НП № 19/31.01.2023г. е посочена заповед № 229з-369/17.03.2022г., която не е приобщена към доказателствения материал по делото, очевиден пропуск на въззивната инстанция да събере всички доказателства, които са били част от преписката. На следващо място, по делото е приложена заповед № 8121з-247/05.03.2021г. на министъра на вътрешните работи, с която са били определени длъжностните лица, които могат да издават НП по ЗООРПСМ. Съдът не е обсъдил и не е коментирал този административен акт и не е изложил никакви аргументи дали по силата на него валидно са били делегирани правомощия на началник сектор „Охранителна полиция“ в 05 РУ на СДВР. В тази насока следва да се съобразят и задължителните разяснения, дадени в Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. по адм. дело № ТР-4/2002 г., ОСС на ВАС на РБ.

Тежестта на доказване в административнонаказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103, ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се базира на констатациите в АУАН, които в рамките на производството по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да проучи фактите, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение с правна квалификация чл.21, т.3 ЗООРПСМ. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за изясняване на действителните факти и обстоятелства по конкретния случай.

Не може да се приеме, че по време на съдебното следствие, проведено по нахд № 2634/2023г. са събрани и приети всички относими доказателства, посредством които да е изяснено в пълнота и безпротиворечивост настъпилото на 12.11.2022г. събитие. Съдът не е обвързан от решението на АНО и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да провери обстойно фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът трябва да изследва и решава всички въпроси, както по фактологията, така и по приложението на правото, от които зависи изходът на делото.

На второ място, в касационното производство не се решава материалноправния спор

между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

В обжалваното решение липсват изложени аргументи относно извършено ли е административно нарушение с посочената правна квалификация, авторството на деянието и респ. досежно размера на наложеното наказание. Касационната инстанция при тази хипотеза, доколкото на първо място ревизира постановения съдебен акт и на второ място издаденото НП, е в невъзможност да извърши проверка без изложени мотиви по същество относно неговата материалноправната законосъобразност. Недопустимо е за първи път касационната инстанция да се произнася в настоящото производство, тъй като лишава страните най-малкото да вземат становище по даден правен извод и съответно да ангажират доказателства. Ако се разгледа спора по същество, то за първи път ще има изложени мотиви по отношение спазване на приложимите норми от ЗООРПСМ.

Атакуваното решение от 25.05.2023г. следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на доказателствата и да обоснове законосъобразно ли е издаденото НП № 19/31.01.2023г. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът, следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението.

В заключение, решението от 25.05.2023г. на СРС, НО, 22-и състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 във вр.чл.222, ал.2, т.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По искането на страните за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско и адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство, следва да се произнесе СРС на основание чл.226, ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.2 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 2447 от 25.05.2023г., постановено по нахд № 2634/2023г. на СРС, НО, 22-и състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.